

РЕШЕНИЕ

№ 4918

гр. София, 18.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 160 СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: СВЕТОСЛАВ Т. СПАСЕНОВ

при участието на секретаря СИМОНА Г. НИКОЛОВА
като разгледа докладваното от СВЕТОСЛАВ Т. СПАСЕНОВ Гражданско дело № 20211110163150 по описа за 2021 година

Производството е образувано по искова молба с вх. № 82048 от 04.11.2021 г., с която от името на ЦВ. ВЛ. Д., ЕГН ***** против „ф.с.“ ООД, ЕИК ***** са предявени обективно кумулативно съединени искове: 1/ с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ за признаване за незаконно на уволнението, извършено със заповед № 178 от 18.10.2021 г. на работодателя „ф.с.“ ООД и неговата отмяна; 2/ с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ за възстановяване на заемната до уволнението длъжност "Стюард инструктор, Заместник-ръководител кабинен състав и административен асистент" при „ф.с.“ ООД, ЕИК *****; 3/ с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ, вр. с чл. 225, ал. 1 КТ за заплащане на сумата от 6702,00 лв., представляваща обезщетение за оставане без работа поради незаконното уволнение за периода 18.10.2021 г. – 18.04.2022 г., ведно със законната лихва върху горепосочената сума, считано от 18.10.2021 г. /датата на прекратяване на трудовото правоотношение/ до окончателното ѝ изплащане; 4/ предявен в условията на евентуалност иск с правно основание чл. 222, ал. 1 КТ за сумата от 1117,00 лева, представляваща обезщетение при уволнение поради спиране на работата за повече от 15 работни дни за периода 18.10.2021 г. – 18.11.2021 г., ведно със законната лихва върху горепосочената сума, считано от 04.11.2021 г. /датата на депозиране на исквата молба в съда/ до окончателното ѝ изплащане.

С определение № 11199/19.12.2021 г., постановено по гр.д. № 63150/2021 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав, съдът е оставил исковата молба без движение, като е указал на ищеца ЦВ. ВЛ. Д., ЕГН *****, в едноседмичен срок от получаване на препис от определението, да уточни претенцията си за законна лихва върху сумата от 6702,00 лв., представляваща обезщетение за оставане без работа поради незаконното уволнение за периода 18.10.2021 г. – 18.04.2022 г., като посочи, дали претендира лихва за забава върху горепосочената сума /доколкото се претендира законна лихва, считано от датата на прекратяване на трудовото правоотношение/, в който случай посочи конкретен размер на претенцията си за лихва за забава, посочи период, за който същата се претендира /с конкретно посочване на начална и крайна дата/, както и да уточни изрично как се формира същата.

С молба вх. № 107451/13.12.2021 г., подадена от името на ищеца, чрез адвокат Елмира Исмаил, е направено изявление, че на 08.12.2021 г. ответното дружество е заплатило на ищеца дължимото обезщетение по чл. 222, ал. 1 КТ, като се моли за прекратяване на производството в частта по иска с правно основание чл. 222, ал. 1 КТ за сумата от 1117,00 лева, представляваща обезщетение при уволнение поради спиране на работата за повече от 15 работни дни за периода 18.10.2021 г. – 18.11.2021 г, ведно със законната лихва върху горепосочената сума, считано от 04.11.2021 г. /датата на депозиране на исковата молба в съда/ до окончателното ѝ изплащане. В тази връзка с определение № 11199/19.12.2021 г., постановено по гр.д. № 63150/2021 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав, съдът е указал на ищеца ЦВ. ВЛ. Д., ЕГН *****, в срок до насроченото по делото открито съдебно заседание изрично да заяви, дали оттегля или прави отказ от предявения за разглеждане в настоящото производство иска с правно основание чл. 222, ал. 1 КТ за сумата от 1117,00 лева, представляваща обезщетение при уволнение поради спиране на работата за повече от 15 работни дни за периода 18.10.2021 г. – 18.11.2021 г, ведно със законната лихва върху горепосочената сума, считано от 04.11.2021 г. /датата на депозиране на исковата молба в съда/ до окончателното ѝ изплащане.

С молба вх. № 10603/20.01.2022 г., подадена от името на ищеца, чрез адвокат Елмира Исмаил, са изпълнени указанията на съда, дадени с определение № 11199/19.12.2021 г., постановено по гр.д. № 63150/2021 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав, като: 1/ е уточнена претенцията за лихва за забава върху главницата, представляваща обезщетение за оставане без работа поради незаконното уволнение, като е посочено, че се претендира лихва за забава върху

горепосочената главница за периода 18.10.2021 г. – 04.11.2021 г. в размер на 33,51 лева, както и законна лихва върху главницата, считано от датата на завеждане на исковата молба в съда /04.11.2021 г./ до окончателното изплащане на сумата; 2/ е направено изрично изявление за отказ от предявен в условията на евентуалност иск с правно основание чл. 222, ал. 1 КТ за сумата от 1117,00 лева, представляваща обезщетение при уволнение поради спиране на работата за повече от 15 работни дни за периода 18.10.2021 г. – 18.11.2021 г., ведно със законната лихва върху горепосочената сума, считано от 04.11.2021 г. /датата на депозиране на исковата молба в съда/ до окончателното ѝ изплащане.

С оглед направения от името на ищеца изричен отказ от предявения в условията на евентуалност иск с правно основание чл. 222, ал. 1 КТ за сумата от 1117,00 лева, представляваща обезщетение при уволнение поради спиране на работата за повече от 15 работни дни за периода 18.10.2021 г. – 18.11.2021 г., ведно със законната лихва върху горепосочената сума, считано от 04.11.2021 г. /датата на депозиране на исковата молба в съда/ до окончателното ѝ изплащане, съдът с определение от 07.03.2022 г., постановено в проведено на същата дата открито съдебно заседание по делото, е прекратил производството по гр.д. 63150/2021 г., по описа на СРС, II ГО, 160 състав в частта по иска с правно основание чл. 222, ал. 1 КТ, за сумата от 1117,00 лв., представляваща обезщетение при уволнение поради спиране на работата за повече от 15 работни дни за периода 18.10.2021 г. – 18.11.2021 г. Определението е влязло в законна сила на 15.03.2022 г.

С молба вх. № 10603/20.01.2022 г., подадена от името на ищеца, чрез адвокат Елмира Исмаил, е направено искане с правно основание чл. 214, ал. 1, изр. 3 ГПК за увеличаване размера на предявените: 1/ иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ, вр. с чл. 225, ал. 1 КТ, като същият се счита предявен за сумата от 7063,92 лева, представляваща обезщетение за оставане без работа поради незаконното уволнение за периода 18.10.2021 г. – 18.04.2022 г., ведно със законната лихва върху горепосочената сума, считано от 18.10.2021 г. /датата на прекратяване на трудовото правоотношение/ до окончателното ѝ изплащане; 2/ иск с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД, като същият се счита предявен за сумата от 35,32 лева и за периода 18.10.2021 г. – 04.11.2021 г. С определение от 07.03.2022 г., постановено в проведено на същата дата открито съдебно заседание по делото, е допуснал исканото изменение в размера на предявените искове с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ, вр. с чл. 225, ал. 1 КТ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

С молба вх. № 77116/15.04.2022 г., подадена от името на ищеца, чрез

адвокат Елмира Исмаил, е направено искане с правно основание чл. 214, ал. 1, изр. 3 ГПК за намаляване размера на предявените: 1/ иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ, вр. с чл. 225, ал. 1 КТ, като същият се счита предявен за сумата от 6314,68 лева, представляваща обезщетение за оставане без работа поради незаконното уволнение за периода 18.10.2021 г. – 29.03.2022 г., ведно със законната лихва върху горепосочената сума, считано от 18.10.2021 г. /датата на прекратяване на трудовото правоотношение/ до окончателното ѝ изплащане; 2/ иск с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД, като същият се счита предявен за сумата от 31,58 лева и за периода 18.10.2021 г. – 04.11.2021 г. Със същата молба е направено изрично изявление от името на ищеца, чрез адвокат Исмаил, за отказ: 1/ от предявения иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ, вр. с чл. 225, ал. 1 КТ, в частта за разликата над сумата от 6314,68 лева до пълния предявен размер от 7063,92 лева и за периода 30.03.2022 г. – 18.04.2022 г.; 2/ от предявения иск с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД, в частта за разликата над сумата от 31,58 лева до пълния предявен размер от 35,32 лева.

С оглед направения от името на ищеца изричен частичен отказ от предявените искове с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ, вр. с чл. 225, ал. 1 КТ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД, съдът с определение от 18.04.2022 г., постановено в проведено на същата дата открито съдебно заседание по делото, е прекратил производството по гр.д. 63150/2021 г., по описа на СРС, II ГО, 160 състав в частта по иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ, вр. чл. 225 ал. 1 КТ за разликата над сумата от 6314,68 лв. до пълния предявен размер от 7063,92 лв. и за периода от 30.03.2022 г. до 18.04.2022 г., както и производството по иска с правно основание чл. 86, ал.1 ЗЗД, за разликата над 31,58 лв. до пълния предявен размер от 35,32 лв. Определението е влязло в законна сила на 27.04.2022 г.

В исковата си молба ищецът твърди, че се намирал в трудово правоотношение с ответника за периода от 24.11.2016 г. до 18.10.2021 г. по силата на сключен трудов договор, заемайки длъжността "стюард инструктор, Заместник-ръководител кабинен състав и административен асистент" при „ф.с.“ ООД, ЕИК *****. Посочва, че на 15.09.2021 г. му е връчено предизвестие за прекратяване на трудовото правоотношение между страните на основание чл. 328, ал. 1, т. 4 КТ, както и че на 18.10.2021 г. му е връчена заповед № 178 от 18.10.2021 г. на работодателя „ф.с.“ ООД, с която на основание чл. 328, ал. 1, т. 4 КТ е прекратено трудовото правоотношение между страните, считано от 18.10.2021 г. Поддържа, че с уведомление № 79/24.08.2021 г., ответникът го известил, че е налице временно суспендиране на свидетелството му за авиационен оператор,

поради което обявил спиране на работата на работата на служителите , пряко обвързани с полетните операции /пилоти, стюард/еси/, които не изпълняват допълнителни функции в компанията и не участват в административни задачи. Твърди, че работодателят не е спирал работа, чрез извършване на авиационна дейност за повече от 15 работни дни през периода 27.09.2021 г. – 18.10.2021 г., като в тази връзка сочи, че през горепосочения период ответникът е извършвал полети на подробно посочени в исковата молба дати и дестинации. Поддържа, че обхватът на длъжността, която е заемал при ответното дружество /"стюард инструктор, Заместник-ръководител кабинен състав и административен асистент"/, включва и изпълнение на допълнителна функция и административни задачи в предприятието на ответника, поради което уведомление № 79/24.08.2021 г., издадено от дружеството-работодател, и с което се обявява спиране на работата на служителите, пряко обвързани с полетните операции на дружеството, не е относимо към ищеца. В тази връзка твърди, че административната дейност, с която е бил ангажиран, в качеството си на заместник-ръководител кабинен състав и административен асистент, не е била преустановявана за повече от 15 работни дни през процесния период. Поддържа, че през периода 24.08.2021 г. – 15.09.2021 г. не му е бил разпореждан престой, както и че такъв не му е разпореждан от работодателя и впоследствие, през периода 27.09.2021 г. – 18.10.2021 г. Посочва, че за периодите 01.09.2021 г. – 10.09.2021 г. и 20.09.2021 г. – 30.09.2021 г. му е разпоредено ползването на платен годишен отпуск, което счита, че изключва спирането на работата като причина за неизвършване на дейността. Посочва също, че за периода 16.09.2021 г. – 29.09.2021 г. е ползвал отпуск за временна неработоспособност, което обстоятелство счита, че изключва престоя. Посочва още, че за периода 30.09.2021 г. – 15.10.2021 г. е ползвал платен годишен отпуск, което счита, че изключва спирането на работата като причина за неизвършване на дейността. Излагат се съображения, че в случай, че при работодателя е било налице намаляване обема на работа, то за целите на прекратяването на трудовото правоотношение между страните в производството, същият е бил длъжен да извърши подбор и да съобрази закрилата по чл. 333 КТ, което не е сторено от работодателя. Поддържа, че прекратяването на трудовото правоотношение между страните, е извършено поради личен мотив срещу ищеца, свързан с подаден от него сигнал за извършени груби нарушения от ръководител кабинен състав при ответното дружество. Поддържа, че в резултат на уволнението е останал без работа, във връзка с което се претендира осъждането на ответното дружество да заплати на ищеца сумата от 6702,00 лв., представляваща обезщетение за оставане

без работа поради незаконното уволнение за периода 18.10.2021 г. – 18.04.2022 г. Излагат се съображения, че ответникът не е заплатил на ищеца и дължимото обезщетение по чл. 222, ал. 1 КТ във връзка с прекратяването на трудовото правоотношение между страните поради спиране на работа за повече от 15 работни дни, поради което в условията на евентуалност /в случай, че съдът отхвърли исковете с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 КТ/ се иска осъждането на ответника да заплати на ищеца сумата от 1117,00 лева, представляваща обезщетение при уволнение поради спиране на работата за повече от 15 работни дни за периода 18.10.2021 г. – 18.11.2021 г.

Моли се за уважаване на предявените искове. Претендират се разноси.

В законоустановения срок по чл. 131 ГПК е депозиран отговор на исковата молба, с който се оспорват предявените искове. Оспорва се твърдението на ищеца, че ответното дружество не е преустановявало летателната си дейност в твърдения в исковата молба период. В тази връзка се сочи, че считано от 20.08.2021 г. е лишено от възможността да упражнява дейността си, а именно изпълнение на търговски полетни операции. Оспорва се, че спирането на работата на работодателя трябва да е непрекъснато и да продължава към датата на прекратяване на трудовото правоотношение. Посочва се, че със Заповед № 45-01-412/16.09.2021 г., издадена от Главния директор на Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“, са възобновени правата по CAO на дружеството „ф.с.“ ООД, ЕИК *****, считано от 16.09.2021 г. В тази връзка се сочи, че първият извършен от ответното дружество търговски полет е на 30.09.2021 г., до която дата именно се е удължил и периодът на престой. Не се оспорва обстоятелството, че на 09.09.2021 г. от ответното дружество е изпълнен полет на самолет с регистрационен знак LZ-MDO по дестинация Кайро – Пловдив, за извършването на който е получено специално разрешение от Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация. Посочва се, обаче, че този полет не е извършен с търговска цел, а единствено с цел прибирането на самолета на летище, където въздухоплавателното средство да се съхранява, респективно, че е извършен при форсмажорни обстоятелства. Оспорва се, че спирането на работата на ответното дружество за повече от 15 работни дни, не се отнася до заеманата от ищец длъжност, като се излагат подробни съображения в тази връзка. Оспорва се, че ищецът е бил ангажиран с административна дейност при ответника през периода 26.08.2021 г. – 31.08.2021 г., като се излагат подробни съображения в тази връзка. Оспорва се, че ползването на отпуск поради временна неработоспособност от ищеца през периода 16.09.2021 г. – 29.09.2021 г., се

отразява върху спирането на дейността на ответното дружество. Не се оспорва обстоятелството, че ответното дружество е възобновило дейността си на 30.09.2021 г. и считано от тази дата е започнало да осъществява търговски полети. Оспорва се, че прекратяването на процесното трудово правоотношение е извършено с личен мотив.

Моли се за отхвърляне на предявените искове. Претендират се разноски.

С оглед твърденията и изявленията на страните и на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 и т. 4 ГПК, съдът е отделил за безспорно и ненуждаещо се от доказване в производството, че по силата на трудов договор № 0008/24.11.2016 г., между същите е съществувало трудово правоотношение по силата на което ищецът е заемал длъжност "стюард инструктор, Заместник-ръководител кабинен състав и административен асистент" при „ф.с.“ ООД, ЕИК *****; че трудовото правоотношение между страните е прекратено със заповед № 178 от 18.10.2021 г. на работодателя „ф.с.“ ООД на основание чл. 328, ал. 1, т. 4 КТ; че със Заповед № 45-01-412/16.09.2021 г., издадена от Главния директор на Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“, са възобновени правата по САО на дружеството „ф.с.“ ООД, ЕИК *****; считано от 16.09.2021 г.

Съдът, като съобрази правните доводи на страните, събраните писмени и гласни доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното от фактическа страна:

Предявени са обективно кумулативно съединени искове: 1/ с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ за признаване за незаконно на уволнението, извършено със заповед № 178 от 18.10.2021 г. на работодателя „ф.с.“ ООД и неговата отмяна; 2/ с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ за възстановяване на заемната до уволнението длъжност "стюард инструктор, Заместник-ръководител кабинен състав и административен асистент" при „ф.с.“ ООД, ЕИК *****; 3/ с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ, вр. с чл. 225, ал. 1 КТ за заплащане на сумата от 6314,68 лева, представляваща обезщетение за оставане без работа поради незаконното уволнение за периода 18.10.2021 г. – 29.03.2022 г., ведно със законната лихва върху горепосочената сума, считано от 04.11.2021 г. /датата на депозиране на исковата молба в съда/ до окончателното ѝ изплащане; 4/ с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД за заплащане на сумата от 31,58 лева, представляваща лихва за забава за периода 18.10.2021 г. – 04.11.2021 г., върху главницата, представляваща обезщетение за оставане без работа поради незаконното уволнение.

По отношение на иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ за признаване за незаконно на уволнението, извършено със заповед № 178 от 18.10.2021 г. на работодателя „ф.с.“ ООД и неговата отмяна, съдът намира следното:

По иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ в тежест на ищеца е да докаже съществувало между страните трудово правоотношение, което е прекратено.

В тежест на ответника е да докаже, че е било налице твърдяното основание за прекратяване на трудовото правоотношение, съответно че правото на прекратяване на трудовото правоотношение е надлежно упражнено.

Според приетото в мотивите на Тълкувателно решение № 1/2014 г. на ВКС по тълк.дело № 1/2014 г., ОСГК, специалната уредба в материята на трудовото правораздаване предполага специална давност за предявяване на исковете по трудови спорове, което е продиктувано от изискванията за по-голяма бързина в уреждането на трудовите отношения, с които са свързани ежедневни и жизненоважни интереси на страните. Именно поради това законодателят е предвидил исковете по трудови спорове да се разглеждат по реда на бързото производство - чл. 310 ГПК. Правната уредба на исковете по чл. 344, ал. 1, т. 1 и т. 2 е в глава XVI "Прекратяване на трудовото правоотношение", раздел IV "Защита срещу незаконно уволнение", т.е. това са искове за оспорване законността на прекратяването на трудовото правоотношение и следва да се предявят в двумесечния срок по чл. 358, ал. 1, т. 2 КТ.

Съгласно разпоредбата на чл. 358, ал. 2, т. 1 КТ, горепосоченият двумесечен срок за предявяване на иска по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ започва да тече от деня на прекратяването на трудовото правоотношение. При прекратяване на трудовия договор с предизвестие, моментът на прекратяването настъпва с изтичане на предизвестиято, а в случаите при прекратяване без предизвестие - от момента на получаване на писменото изявление за това работника. Независимо обаче от начина на прекратяване на трудовия договор, за да породи правно действие, писменото изявление на работодателя по чл. 335, ал. 1 КТ трябва да достигне до работника.

Изявлението на страната по договора поражда действие с достигането си до адресата, т.е. съобразно общите правила на ЗЗД за действието на договорите. Писменото изявление на работодателя за прекратяване на трудовия договор може да бъде връчено лично срещу подпис на работника или служителя или чрез

пощенска услуга - чрез изпращането на препоръчано писмо с обратна разписка. За да е осъществено надлежно връчване по пощата не е необходимо то да е извършено лично на получателя; редовно е и всяко друго връчване, което е допустимо съобразно общите правила, уредени в чл. 42 и чл. 44 ГПК /при връчване чрез нотариална покана/, както и съобразно специалния закон - чл. 36 от Закона за пощенските услуги. В последния случай, за да се приеме, че изявлението е достигнало до адресата, работодателят следва да е изпратил препоръчано писмо на адреса, посочен от работника или служителя и пощата да удостовери доставянето на писмото на адреса. Обстоятелството дали работникът или служителят е променил адреса, посочен от него на работодателя или не е предприел действия за получаване на пощенската пратка е без правно значение. С достигане на изявлението на посочения от работника или служителя адрес, работодателят е изпълнил задължението си за връчване на заповедта за прекратяване на трудовия договор и тя е породила правно действие - в този смисъл Решение № 283 от 6.04.2010 г. на ВКС по гр. д. № 507/2009 г., III г. о., ГК, Решение № 35 от 7.05.2012 г. на ВКС по гр. д. № 1877/2010 г., IV г. о., ГК, Решение № 226 от 30.10.2017 г. на ВКС по гр. д. № 4471/2016 г., IV г. о., ГК.

В разглеждания случай въз основа на съвкупната преценка на доказателствата по делото, настоящият съдебен състав приема, че трудовото правоотношение между страните е било прекратено на 18.10.2021 г.

Следователно съпоставката между несъмнено установения по делото момент на прекратяване на трудовото правоотношение - 18.10.2021 г., от една страна и от друга - датата на подаване на исковата молба - 04.11.2021 г., дава основание на настоящия съдебен състав да приеме, че исковете са предявени преди изтичането на двумесечния давностен срок по чл. 358, ал. 1, т. 2 КТ, поради което и подлежат на разглеждане по същество.

С оглед твърденията и изявленията на страните и на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 и т. 4 ГПК, съдът е отделил за безспорно и ненуждаещо се от доказване в производството, че по силата на трудов договор № 0008/24.11.2016 г., между същите е съществувало трудово правоотношение по силата на което ищецът е заемал длъжност "стюард инструктор, Заместник-ръководител кабинен състав и административен асистент" при „ф.с.“ ООД, ЕИК *****, че трудовото правоотношение между страните е прекратено със заповед № 178 от 18.10.2021 г. на работодателя „ф.с.“ ООД на основание чл. 328, ал. 1, т. 4 КТ; че със Заповед № 45-01-412/16.09.2021 г., издадена от Главния директор на Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“, са възобновени правата по САО

на дружеството „ф.с.“ ООД, ЕИК *****, считано от 16.09.2021 г.

В чл. 328, ал. 1 т. 4 от КТ като основание за прекратяване на трудовото правоотношение е посочено "при спиране на работа за повече от 15 работни дни". "Спиране на работата" по смисъла на тази разпоредба означава по разпореждане на работодателя временно да се преустанови дейността - на цялото предприятие или на отделна негова част.

В решение № 39/20.01.2006 г. по гр. дело № 1805/2003 г. на III-то гр. отд. на ВКС е прието, че за да е законосъобразно прекратяването на трудовото правоотношение на основание чл. 328, ал. 1, т. 4 от КТ, не е достатъчно работодателят да е обявил престой и работникът или служителят да бездейства. Необходимо е това бездействие да е резултат от реално спиране на работата, престоят следва да е реален, т.е. работникът да не изпълнява трудовите си функции вследствие спирането на работата, като работодателят трябва да докаже по несъмнен начин това обстоятелство. В решение № 92/14.04.2016 г. по гр. дело № 4515/2015 г. на IV-то гр. отд. на ВКС е прието следното: Спирането на работата по смисъла на чл. 328, ал. 1, т. 4 от КТ означава пълното преустановяване дейността в съответния цех, поделение или друго обособено звено на предприятието, при пълно преустановяване на извършваната дейност за съответния период на предприятието, поради вътрешно организационни, технически, икономически и пр. причини. Без правно значение е дали работникът е бил задължен да ползва платен или неплатен отпуск по време на спиране на работата, дали поради престоя му е възложено да изпълнява временно друга работа или е получавал обезщетение за престой, както и дали е могъл или не да полага труд по други причини, каквато е временната нетрудоспособност. Единственото основание за прекратяване на трудовото правоотношение с работника по чл. 328, ал. 1, т. 4 от КТ е пълното преустановяване на дейността за определен период, поради което при уволнение на това основание не е предвидено и задължение за подбор по чл. 329 от КТ, нито закрила по чл. 333 от КТ. В решение № 51/03.06.2019 г. по гр. дело № 1798/2018 г. на III-то гр. отд. на ВКС е прието, че фактическият състав, съдържащ се в разпоредбата на чл. 328, ал. 1, т. 4 от КТ предполага обективно спиране на работата за повече от 15 работни дни - временно преустановяване на дейността на предприятието или на отделно негово звено, продължило повече от 15 работни дни, което е обусловило престой на работниците или служителите, т.е. състоянието на престой е следствие от спирането на работата в предприятието.

Не е спорно между страните в производството и от събраните по делото

доказателства се установява, че по силата на трудов договор № 0008/24.11.2016 г., между същите е съществувало трудово правоотношение по силата на което ищецът е заемал длъжност "Стюард инструктор, Заместник-ръководител кабинен състав и административен асистент" при „ф.с.“ ООД, ЕИК *****.

От представеното и приобщено към доказателствения материал допълнително споразумение № 000231/13.04.2020 г. към трудов договор № 0008/24.11.2016 г. се установява в производството, че по силата на горното допълнително споразумение, страните по трудов договор № 0008/24.11.2016 г. /които са страни и в настоящото производство/ са уговорили промяна на длъжността, заемана от ЦВ. ВЛ. Д. при ответното дружество, а именно "Стюард инструктор, Заместник-ръководител кабинен състав и административен асистент" с код по НКПД 5111-3007.

От представената и приобщена към доказателствения материал длъжностна характеристика за длъжността "Стюард инструктор, Заместник-ръководител кабинен състав и административен асистент" се установява в производството, че освен предвидените за длъжността стюард-инструктор задължения, заемащият я е натоварен и с изпълнение на задължения свързани с подпомагане цялостната дейност на Ръководител Кабинен състав; заместване на Ръководител кабинен състав в случай на отсъствие или при необходимост; записване на данни от проведена подготовка на членове на кабинния състав, както и резултати от периодични проверки и квалификации; поддържане на електронни досиета и файлове на кабинен състав и осъществяване на контрол относно актуалността им.

Не е спорно по делото и се установява от събраните по делото доказателства, че със заповед № 77/20.08.2021 г. на прокуриста на ответното дружество, на основание чл. 173а, ал. 1 КТ и във връзка с обявената в Република България извънредна епидемична обстановка, е наредено ползване на платен годишен отпуск за периода 24.08.2021 г. – 21.09.2021 г. от изброените в заповедта служители, включително и ищецът ЦВ. ВЛ. Д.. Същевременно от представената и приобщена към доказателствения материал заповед № 79/03.09.2021 г. на прокуриста на ответното дружество, се установява в производството, че със същата заповед е изменена и допълнена заповед № 77/20.08.2021 г. на прокуриста на ответното дружество, като е разпоредено служителите ЦВ. ВЛ. Д. и Радослав Георгиев Динчов /заемащи длъжността "Стюард инструктор, Заместник-ръководител кабинен състав и административен асистент"/ да ползват платен годишен отпуск, както следва: 1/ Радослав Георгиев Динчов от 01.09.2021 г. до 03.09.2021 г. и от 13.09.2021 до 30.09.2021 г. включително; 2/ ЦВ. ВЛ. Д. – от

01.09.2021 г. до 10.09.2021 г. и от 20.09.2021 г. до 30.09.2021 г. Горните изменения в заповед № 77/20.08.2021 г. на прокуриста на ответното дружество са извършени във връзка със задълженията на служителите ЦВ. ВЛ. Д. и Радослав Георгиев Динчов, в качеството им на заемащи длъжността "Заместник-ръководител кабинен състав и административен асистент", доколкото от събраните по делото доказателства, а именно проведена електронна кореспонденция между електронен адрес Efrosina.K@fly2sky.aero /използван от ръководител кабинен състав Ефросина Коларова/ и scm@fly2sky.aero /използван от ЦВ. ВЛ. Д. и Радослав Георгиев Динчов, в качеството им на заемащи длъжността "Заместник-ръководител кабинен състав и административен асистент" – което обстоятелство беше изрично заявено и от свидетеля Радослав Динчов в разпита му пред съда/ се установи, че във връзка с ползван от Ефросина Коларова /заемаща длъжността „Ръководител кабинен състав“ при ответното дружество/ платен годишен отпуск в периода 06.09.2021 г. – 19.09.2021 г., същата е била замествана, както следва: за периода 06.09.2021 г. – 12.09.2021 г. от служителя Радослав Динчов; за периода 13.09.2021 г. – 19.09.2021 г. вкл. от служителя Ц.Д. /ищец в настоящото производство/. От представената по делото и приобщена към доказателствения материал електронна кореспонденция между електронен адрес Efrosina.K@fly2sky.aero /използван от ръководител кабинен състав Ефросина Коларова/ и scm@fly2sky.aero /използван от ЦВ. ВЛ. Д. и Радослав Георгиев Динчов, в качеството им на заемащи длъжността "Заместник-ръководител кабинен състав и административен асистент"/ се установява още, че на всеки от заместниците са възложени конкретни административни дейности и задачи, които същите следва да извършат в периода, в които ще заместват служителя, заемащ длъжността „Ръководител кабинен състав“. Конкретно на ищеца са възложени задачи във връзка с попълване на чек-лист по IOSA, с оглед предстоящ одит; извършване на проверка в Центрик /електронната система, с която ответното дружество работи/ и осъществяване на контрол относно липсващи документи, техното актуализиране и др. По делото не е спорно, че възложените на ищеца задачи, в качеството му на „Заместник-ръководител кабинен състав и административен асистент“ са изпълнени от последния, а това обстоятелство се установява и от събраните по делото доказателства, в това число посочената по-горе електронна кореспонденция и показанията на свидетелите Радослав Динчов и Лидия Миленова.

Само по себе си обстоятелството, че на основание чл. 173а, ал. 1 КТ е разпоредено от работодателя ползване на платен годишен отпуск от определени

служители на дружеството, не представлява основание за прекратяване на трудовото правоотношение по реда на чл. 328, ал. 1, т. 4 КТ.

Същевременно, от събраните по делото доказателства се установи, че със Заповед № 45-01-364/17.08.2021 г., издадена от Главния директор на Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“ са спрени правата, произтичащи от Свидетелство за авиационен оператор (CAO) № BG 57 на „ф.с.“ ООД, с дата на издаване 12.06.2020 г., спецификации по операциите към него с дата на издаване 23.07.2021 г., както и допълнение към спецификациите на операциите с дата на издаване 23.07.2021 г., които са неразделна част от свидетелството за авиационен оператор. От представеното и приобщено към доказателствения материал Уведомление № 79/24.08.2021 г. на прокуриста на „ф.с.“ ООД се установява в производството, че във връзка с постановеното със Заповед № 45-01-364/17.08.2021 г., издадена от Главния директор на Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“ спиране на правата, произтичащи от Свидетелство за авиационен оператор (CAO) № BG 57 на „ф.с.“ ООД, работодателят обявява спиране на работата на служителите, пряко обвързани в полетните операции на дружеството „ф.с.“ ООД – пилоти, стюарди/стюардеси, които не изпълняват допълнителни функции в дружеството и не участват в административните задачи, като престоят е установен от 21.08.2021 г., а за служителите, които все още са в командировка, спирането на работата следва да бъде отчетено от прибирането им в Република България.

Не е спорно по делото и се установява от събраните в производството доказателства, че със Заповед № 45-01-412/16.09.2021 г., издадена от Главния директор на Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“, са възобновени правата по CAO на дружеството „ф.с.“ ООД, ЕИК *****, считано от 16.09.2021 г.

От обсъдените по-горе доказателства се налага извод, че във връзка с постановеното със Заповед № 45-01-364/17.08.2021 г., издадена от Главния директор на Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“ спиране на правата, произтичащи от Свидетелство за авиационен оператор (CAO) № BG 57 на „ф.с.“ ООД, работодателят обявява спиране на работата на служителите, пряко обвързани в полетните операции на дружеството „ф.с.“ ООД – пилоти, стюарди/стюардеси, които не изпълняват допълнителни функции в дружеството и не участват в административните задачи, като престоят е установен от 21.08.2021 г., а за служителите, които все още са в командировка, спирането на работата следва да бъде отчетено от прибирането им в Република България.

Както се посочи по-горе спирането на работата по смисъла на чл. 328, ал. 1, т. 4 КТ означава пълното преустановяване дейността в съответния цех, отделение или друго обособено звено на предприятието при пълно преустановяване на извършваната дейност за съответния период на предприятието поради вътрешно организационни, технически, икономически и/или други причини. Съгласно трайната съдебна практика на Върховен касационен съд не е налице пречка спирането на работата да не обхваща цялото предприятие на работодателя, а само отделно звено, отделение, цех и/или др. В конкретния случай и от събраните по делото доказателства, се установява в производството, че във връзка с постановеното със Заповед № 45-01-364/17.08.2021 г., издадена от Главния директор на Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“ спиране на правата, произтичащи от Свидетелство за авиационен оператор (CAO) № BG 57 на „ф.с.“ ООД, работодателят е обявил спиране на работата не на цялото дружество, а единствено на служителите, пряко обвързани в полетните операции на дружеството „ф.с.“ ООД, доколкото по отношение на същите е съществувала обективна невъзможност за изпълнение на задълженията им по длъжностната характеристика, предвид спрените права произтичащи от Свидетелство за авиационен оператор (CAO) № BG 57 на „ф.с.“ ООД, което пречат извършването на полети с търговска цел.

Следователно, налице е спиране на работата на служителите, пряко обвързани в полетните операции на дружеството „ф.с.“ ООД, считано от 21.08.2021 г., а за служителите, които все още са в командировка, спирането на работата следва да бъде отчетено от прибирането им в Република България.

Възражението на ищеца, че времето, през което е ползвал платен годишен отпуск и отпуск поради временна неработоспособност /т.е. периодите 01.09.2021 г. – 10.09.2021 г. и 16.09.2021 г. – 29.09.2021 г./, изключва спирането на работа като причина за неизвършване на дейността, е неоснователно. Както се посочи по-горе без правно значение е дали работникът е бил задължен да ползва платен или неплатен отпуск по време на спиране на работата, дали поради престоя му е възложено да изпълнява временно друга работа или е получавал обезщетение за престой, както и дали е могъл или не да полага труд по други причини, каквато е временната нетрудоспособност /в този смисъл решение № 92/14.04.2016 г. по гр. дело № 4515/2015 г. на IV-то гр. отд. на ВКС; решение № 145/01.07.2019 г. по гр. дело № 4442/2018 г. на IV-то гр. отд. на ВКС; решение № 38 от 04.03.2015 г. по гр. д. № 3695/2014 г., Г. К., IV Г. О. на ВКС/.

От друга страна, обаче, за да е законосъобразно прекратяването на

трудовете правоотношение на основание чл. 328, ал. 1, т. 4 от КТ, не е достатъчно работодателят да е обявил престой и работникът или служителят да бездейства. Необходимо е това бездействие да е резултат от реално спиране на работата, престоят следва да е реален, т.е. работникът да не изпълнява трудовите си функции вследствие спирането на работата, като работодателят трябва да докаже по несъмнен начин това обстоятелство.

В конкретния случай, по делото се установи, че във връзка с постановеното със Заповед № 45-01-364/17.08.2021 г., издадена от Главния директор на Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“ спиране на правата, произтичащи от Свидетелство за авиационен оператор (CAO) № BG 57 на „ф.с.“ ООД, работодателят обявява спиране на работата на служителите, пряко обвързани в полетните операции на дружеството „ф.с.“ ООД – пилоти, стюарди/стюардеси, които не изпълняват допълнителни функции в дружеството и не участват в административните задачи, като престоят е установен от 21.08.2021 г., а за служителите, които все още са в командировка, спирането на работата следва да бъде отчетено от прибирането им в Република България. Т.е. налице е и се установи в производството спиране на работата единствено на служителите, пряко обвързани в полетните операции на дружеството „ф.с.“ ООД и то само на тези, които не изпълняват допълнителни функции в дружеството и не участват в административните задачи. Този извод се налага от буквалния прочит и тълкуване на Уведомление № 79/24.08.2021 г. на прокуриста на „ф.с.“ ООД, а и от събраните по делото доказателства. Това е така, тъй като за служителите, пряко обвързани единствено с полетните операции на дружеството „ф.с.“ ООД, е съществувала обективна невъзможност за изпълнение на задълженията им по длъжностната характеристика, предвид спрените права произтичащи от Свидетелство за авиационен оператор (CAO) № BG 57 на „ф.с.“ ООД, което препятства извършването на полети с търговска цел. По отношение на останалите служители на дружеството, които са изпълнявали не само функции, пряко свързани с полетните операции на дружеството „ф.с.“ ООД, но и допълнителни функции в дружеството, включително изпълнение на възложени по длъжностна характеристика административни задачи, спиране на работата не е налице и те са продължили да изпълняват тези си допълнителни функции и административни задачи и след датата 21.08.2021 г. Това обстоятелство се установи, както от събраните по делото писмени доказателства /в това число електронна кореспонденция между електронен адрес Efrosina.K@fly2sky.aero - използван от „Ръководител кабинен състав“ Ефросина

Коларова и ccm@fly2sky.aero - използван от ЦВ. ВЛ. Д. и Радослав Георгиев Динчов, в качеството им на заемащи длъжността "Заместник-ръководител кабинен състав и административен асистент", така и от събраните гласни доказателства, чрез разпита на свидетелите Радослав Динчов и Лидия Миланова, от които се установи, че във връзка с възложени от Ефросина Коларова /в качеството ѝ на „Ръководител кабинен състав“/ административни задачи, свързани с попълване на чек-лист на по IOSA, с оглед предстоящ одит; извършване на проверка в Центрик /електронната система, с която ответното дружество работи/ и осъществяване на контрол относно липсващи документи, тяхното актуализиране и др., Радослав Динчов и Ц.Д. /в качеството им на служители, заемащи длъжността „Заместник-ръководител кабинен състав и административен асистент"/, са изпълнявали административни задачи, възложени им от замествания от тях „Ръководител кабинен състав“.

Следователно по отношение на ищеца не е налице спиране на работата, доколкото такова е налице единствено по отношение на служителите, пряко обвързани в полетните операции на дружеството „ф.с.“ ООД – пилоти, стюарди/стюардеси, но само за тези, които не изпълняват допълнителни функции в дружеството и не участват в административните задачи. Ищецът е изпълнявал допълнителни функции в дружеството през периода 21.08.2021 г. – 16.09.2021 г., а именно възложени му, в качеството на служител, заемащ длъжността „Заместник-ръководител кабинен състав и административен асистент" административни задачи от „Ръководител кабинен състав“ за периода 13.09.2021 г. – 16.09.2021 г. /т.е. до началната дата на ползвания отпуск поради временна неработоспособност/. Същите задачи са възложени не инцидентно и за конкретния случай, а постоянно, като задълженията, свързани с подпомагане цялостната дейност на ръководител Кабинен състав; заместване на ръководител кабинен състав в случай на отсъствие или при необходимост; записване на данни от проведена подготовка на членове на кабинния състав, както и резултати от периодични проверки и квалификации; поддържане на електронни досиета и файлове на кабинен състав и осъществяване на контрол относно актуалността им, са възложени на ищеца по силата на сключеното между страните в производството допълнително споразумение № 000231/13.04.2020 г. към трудов договор № 0008/24.11.2016 г., с което е уговорена промяна на заеманата от работника длъжност при ответното дружество и са предвидени и посочени и в длъжностната характеристика за длъжността „Стюард инструктор, Заместник-ръководител кабинен състав и административен асистент". Възраженията на

ответника, че ищецът е заемал при дружеството „ф.с.“ ООД единствено длъжността „Стюард – инструктор“, че задълженията му са били свързани главно с изпълнението на полети и обслужване на пътници, както и че възложените му задължения, свързани с административна дейност не са с постоянен характер, а са изпълнявани само при необходимост от заместване на служителя, заемащ длъжността „Ръководител кабинен състав“, са неоснователни. От представеното и приобщено към доказателствения материал допълнително споразумение № 000231/13.04.2020 г. към трудов договор № 0008/24.11.2016 г. се установява в производството, че по силата на горното допълнително споразумение, страните по трудов договор № 0008/24.11.2016 г. /които са страни и в настоящото производство/ са уговорили промяна на длъжността, заемана от ЦВ. ВЛ. Д. при ответното дружество, а именно "Стюард инструктор, Заместник-ръководител кабинен състав и административен асистент" с код по НКПД 5111-3007. От представената и приобщена към доказателствения материал длъжностна характеристика за длъжността "Стюард инструктор, "Заместник-ръководител кабинен състав и административен асистент" се установява в производството, че освен предвидените за длъжността стюард-инструктор задължения, заемащият я е натоварен и с изпълнение на задължения свързани с подпомагане цялостната дейност на Ръководител Кабинен състав; заместване на Ръководител кабинен състав в случай на отсъствие или при необходимост; записване на данни от проведена подготовка на членове на кабинния състав, както и резултати от периодични проверки и квалификации; поддържане на електронни досиета и файлове на кабинен състав и осъществяване на контрол относно актуалността им. Видно от събраните по делото доказателства, след датата на сключване на допълнително споразумение № 000231/13.04.2020 г. към трудов договор № 0008/24.11.2016 г., длъжността на ищеца, която същият е заемал при ответното дружество не е променяна. С последващите допълнителни споразумения от 01.07.2020 г., 01.12.2020 г. и 01.04.2021 г., е променян единствено размерът на основното месечно трудово възнаграждение на ищеца, но не и длъжността, която същият е заемал при ответното дружество. Същевременно, от представената длъжностна характеристика се установява, че възложените на ищеца задължения, в качеството му на заемащ длъжността „Заместник-ръководител кабинен състав и административен асистент" са с постоянен, а не инцидентен характер. От събраните по делото доказателства /обсъдените по-горе писмени и гласни такива/ безспорно се установи, че ищецът и свидетелят Радослав Динчов са изпълнявали възложени им административни задачи, в качеството им на служители, заемащи

длъжността „Заместник-ръководител кабинен състав и административен асистент“, включително и в периода 21.08.2021 г. – 29.09.2021 г. Възражението на ответника, че през периода 21.08.2021 г. – 29.09.2021 г. реално обучения на кабинния състав не са провеждани, респективно, не е било налице необходимост от изпълнение на задълженията за въвеждане на данни за проведени подготовки и проверки на членовете на кабинния състав, също се явява неоснователно. Дори да се приеме, че през горепосочения период действително не са реално обучения на кабинния състав /за каквито провеждани обучения и действително не са ангажирани доказателства по делото/, то само по себе си това обстоятелство не е достатъчно, за да се приеме, че ищецът не е изпълнявал административни функции при ответното дружество, както в периода 21.08.2021 г. – 29.09.2021, както и в предходен момент, считано от 13.04.2020 г. /датата на сключване на допълнително споразумение № 000231/13.04.2020 г. към трудов договор № 0008/24.11.2016 г./. Още повече, че от събраните по делото доказателства безспорно се установи, че в периода 21.08.2021 г. – 29.09.2021 г. на ищеца са възлагани и същият е изпълнявал административни функции при дружеството „ф.с.“ ООД, възложени му по силата на сключените между страните трудов договор и допълнително споразумение № 000231/13.04.2020 г. към трудов договор № 0008/24.11.2016 г., в качеството му на заемащ длъжността "Стюард инструктор, Заместник-ръководител кабинен състав и административен асистент" и предвидени в длъжностната характеристика за същата длъжност, които по вид и характер не са се изчерпвали само с въвеждане на данни за проведени подготовки и проверки на членовете на кабинния състав, а са включвали и други по вид и характер административни дейности, посочени по-горе в изложението

От гореизложеното и при анализа на събраните по делото писмени и гласни доказателства, се налага извод, че в случая е налице и се установи в производството, спиране на работата единствено по отношение на служителите, пряко обвързани в полетните операции на дружеството „ф.с.“ ООД и то само на тези, които не изпълняват допълнителни функции в дружеството и не участват в административните задачи, т.е. не и по отношение на ищеца. Допълнителен аргумент за правилността на извода, че спирането на работата на ответното дружество се е отнасяло само служителите, пряко обвързани в полетните операции на дружеството „ф.с.“ ООД и то само на тези, които не изпълняват допълнителни функции в дружеството и не участват в административните задачи е и установеното по делото обстоятелство, че останалите служители на ответника, на които по длъжностна характеристика са били възложени и допълнителни

административни функции, са продължили да осъществяват същите и след датата 21.08.2021 г., включително „Ръководител кабинен състав“, „Заместник-ръководител кабинен състав и административен асистент" /видно от представената електронна кореспонденция между електронен адрес Efrosina.K@fly2sky.aero - използван от ръководител кабинен състав Ефросина Коларова и ccm@fly2sky.aero - използван от ЦВ. ВЛ. Д. и Радослав Георгиев Динчов, в качеството им на заемащи длъжността "Заместник-ръководител кабинен състав и административен асистент" същите лица са изпълнявали административни функции във връзка с възложени им от „Ръководител кабинен състав"/, служители от т. нар. „пост холдъри“ или „номинален персонал“ и др.

Следователно прекратяването на правоотношението на основание чл. 328, ал. 1, т. 4 КТ е незаконосъобразно.

Като допълнение, следва да се посочи, че дори да се приеме, че спирането на работата на ответното дружество се отнася и за ищеца, то не е налице спиране на работа за повече от 15 работни дни. Както се посочи по-горе, от представеното и приобщено към доказателствения материал Уведомление № 79/24.08.2021 г. на прокуриста на „ф.с.“ ООД се установи в производството, че във връзка с постановеното със Заповед № 45-01-364/17.08.2021 г., издадена от Главния директор на Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“ спиране на правата, произтичащи от Свидетелство за авиационен оператор (САО) № BG 57 на „ф.с.“ ООД, работодателят обявява спиране на работата служителите, пряко обвързани в полетните операции на дружеството „ф.с.“ ООД – пилоти, стюарди/стюардеси, които не изпълняват допълнителни функции в дружеството и не участват в административните задачи, като престоят е установен от 21.08.2021 г., а за служителите, които все още са в командировка, спирането на работата следва да бъде отчетено от прибирането им в Република България. Не е спорно между страните, че към датата 21.08.2021 г. ищецът е бил командирован в Кайро, Египет, както и че същият се е прибрал в Република България на 26.08.2021 г., от която дата следва да бъде отчетено спирането на работата по отношение на ищеца, в случай, че се приеме, че спирането на работата касае и ищеца, в качеството му на заемащ длъжността „Стюард инструктор, Заместник-ръководител кабинен състав и административен асистент". Същевременно за периода 13.09.2021 г. – 16.09.2021 г. на ищеца, в качеството на заемащ длъжността „Заместник-ръководител кабинен състав и административен асистент", са възложени административни задачи /от лицето, заемащо длъжността „Ръководител кабинен състав“ при ответното дружество/ свързани с попълване на чек-лист на по IOSA, с

оглед предстоящ одит; извършване на проверка в Centrik /електронната система, с която ответното дружество работи/ и осъществяване на контрол относно липсващи документи, тяхното актуализиране и др., които задължения са предвидени по длъжностна характеристика за длъжността „Стюард инструктор, Заместник-ръководител кабинен състав и административен асистент“. Т.е. за периода 26.08.2021 г. – 13.09.2021 г. не е налице спиране на работа за повече от 15 дни, дори да се приеме, че спирането на работата се отнася и за ищеца, в качеството му на заемащ длъжността „Стюард инструктор, Заместник-ръководител кабинен състав и административен асистент" при ответното дружество. Същевременно от 16.09.2021 г. до 30.09.2021 г., когато и фактически е възстановена дейността на авиопревозвача /т.е. датата от която и реално дружеството е започнало извършването на полети с търговска цел и е възстановена работата на служителите, пряко обвързани в полетните операции на дружеството „ф.с.“ ООД/ не е налице спиране на работата за повече от 15 работни дни по отношение на ищеца.

Следователно процесната заповед № 178 от 18.10.2021 г. на работодателя „ф.с.“ ООД за прекратяване на процесното трудово правоотношение е незаконосъобразна и като такава следва да бъде отменена.

По отношение на иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ за възстановяване на заемната до уволнението длъжност "стюард инструктор, Заместник-ръководител кабинен състав и административен асистент" при „ф.с.“ ООД, ЕИК ***, съдът намира следното:**

По иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ в тежест на ищеца е да докаже, че при наличие на предпоставки за уважаване на иска по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ трудовото правоотношение между страните няма срочен характер.

Уважаването на иска по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ предполага уважаване на съединения иск по чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ за възстановяване на ищеца на заеманата преди прекратяване на правоотношението длъжност "Стюард инструктор, Заместник-ръководител кабинен състав и административен асистент" при „ф.с.“ ООД, ЕИК *****.

По отношение на иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ, вр. с чл. 225, ал. 1 КТ за заплащане на сумата от 6314,68 лева, представляваща обезщетение за оставане без работа поради незаконното уволнение за периода 18.10.2021 г. – 29.03.2022 г., ведно със законната лихва върху горепосочената сума, считано от 04.11.2021 г. /датата на депозиране на исковата молба в съда/

до окончателното ѝ изплащане, съдът намира следното:

По иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3, вр. с чл. 225, ал. 1 КТ в тежест на ищеца е да докаже, че е останал без работа за сочения период, че оставането без работа е в причинна връзка с прекратяването на трудовото правоотношение, както и размера на брутно трудово възнаграждение, получено за последния пълен отработен месец преди уволнението.

Установява се по делото, че ищецът е останал без работа за периода от 18.10.2021 г. до 29.03.2022 г.

От заключението на вещото лице по допусната, изготвена, приета и неоспорена от страните в производството съдебно-счетоводна експертиза се установява, че размерът на брутно месечно трудово възнаграждение на ищеца за последния пълен отработен месец преди прекратяването на трудовото правоотношение е в размер на 1177,32 лева.

Дължимото обезщетение на основание чл. 225, ал. 1 КТ за горепосоченият период, за който искът е основателен и следва да бъде уважен, е в размер на 6304,36 лева, формиран както следва: 5 пълни месеца по 1177,32 лева и 417,76 лева за периода 19.03.2022 г. – 29.03.2022 г.

Върху горепосочената сума, следва да се присъди и законна лихва, считано от датата на депозиране на исковата молба в съда до окончателното ѝ изплащане.

По отношение на иска с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД за сумата от 31,58 лева, представляваща лихва за забава за периода 18.10.2021 г. – 04.11.2021 г., върху главницата, представляваща обезщетение за оставане без работа поради незаконното уволнение, съдът намира следното:

За уважаване на предявения иск с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже възникването и размера на главния дълг и изпадането на ответника в забава.

В тежест на ответника и при доказване на горните факти е да докаже погасяването на дълга.

Възникването на главно задължение за заплащане на дължимото в полза на ищеца обезщетение по чл. 225, ал. 1 КТ се установи в производството.

Съгласно разпоредбата на чл. 84, ал. 2 ЗЗД, когато няма определен ден за изпълнение, длъжникът изпада в забава след като бъде поканен от кредитора. В конкретния случай, по делото е установено, че ответникът не е изпълнил задължението си за заплащане на следващото се на ищеца обезщетение по чл. 225,

ал. 1 КТ, като следва да се има предвид, че работникът има право на обезщетение за оставане без работа поради незаконното уволнение, т.е. с факта на обявяване незаконосъобразността на извършеното с процесната заповед прекратяване на трудовото правоотношение между страните, за него възниква правото да претендира заплащане на това обезщетение. Необходимо е, обаче, работникът да предприеме съответните действия за реализация на правото си. С оглед паричния характер на обезщетението по чл. 225, ал. 1 КТ и съгласно правилата на чл. 84 ЗЗД за изискуемост на паричните задължения, следва да се приеме, че в случая не е определен ден за изпълнение и длъжникът изпада в забава, след като бъде поканен от кредитора (чл.84, ал.2 ЗЗД). Ето защо, в конкретната хипотеза е приложимо правилото на чл. 84 ЗЗД за изпадане на длъжника в забава след като бъде поканен от кредитора. Когато липсва покана, лихвата се дължи от деня, в който е предявен искът – в този смисъл са и задължителните разяснения в ТР № 3/19.03.1996 г. по тълк.дело № 3/95 г. на ОСГК на ВС. В случая няма данни ищецът да е изпратил покана до ответника да му заплати дължимото обезщетение за оставане без работа поради незаконното уволнение, поради което работодателят е изпаднал в забава едва с подаването на исковата молба. Предвид това, съдът намира, че в полза на ищеца се дължи единствено законна лихва върху дължимото обезщетение по чл. 225, ал. 1 КТ, считано от депозиране на исковата молба в съда до окончателното ѝ изплащане, но не и лихва за забава за периода от 18.10.2021 г. до 04.11.2021 г., респективно, предявеният акцесорен иск по чл. 86, ал. 1 ЗЗД за сумата от 31,58 лева, представляваща лихва за забава за периода 18.10.2021 г. – 04.11.2021 г., дължима върху главницата за обезщетение за оставане без работа поради незаконното уволнение, е неоснователен и следва да се отхвърли.

По отношение разпределението на отговорността за разноските в производството пред СРС:

При този изход на правния спор право на разноски в настоящото производство имат и двете страни.

От името на ищеца своевременно е направено искане за присъждане на разноски, а именно за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 1100 лева.

Предвид горното и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК ответникът „ф.с.“ ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Искърско шосе“ № 7, бл. сграда 1, ет. 2 следва да бъде осъден да заплати в полза на ищеца ЦВ. ВЛ. Д., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ж.к. Света Троица, бл. 15, вх. В,

ет. 1, ап. 2 сумата от 995,29 лева, представляваща разноси за адвокатско възнаграждение в производството по гр.д. № 63150/2021 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав, съразмерно на уважената част от предявените искиове.

От името на ответника своевременно е направено искане за присъждане на разноси в настоящото производство, а именно за юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя в размер на 200,00 лева.

Предвид горното и на основание чл. 78, ал. 3 ГПК ответникът ЦВ. ВЛ. Д., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ж.к. Света Троица, бл. 15, вх. В, ет. 1, ап. 2 следва да бъде осъден да заплати в полза на ответника „ф.с.“ ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Искърско шосе“ № 7, бл. сграда 1, ет. 2, сумата от 1,44 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение в производството по гр.д. № 63150/2021 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав, съразмерно на отхвърлената част от исковете.

На основание чл. 78, ал. 6 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на бюджета и по сметка на Софийски районен съд сумата от 660,37 лева, представляваща държавна такса и разноси в производството по гр.д. № 63150/2021 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав, съобразно уважената част от предявените искиове, от които 412,17 лева държавна такса и 248,20 лева – възнаграждение за вещо лице по допуснатата, изготвена и приета в производството съдебно-счетоводна експертиза.

Така мотивиран, Софийски районен съд, II ГО, 160 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, на основание чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ прекратяването на трудовото правоотношение между „ф.с.“ ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Искърско шосе“ № 7, бл. сграда 1, ет. 2 и ЦВ. ВЛ. Д., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ж.к. Света Троица, бл. 15, вх. В, ет. 1, ап. 2, извършено със извършено със заповед № 178 от 18.10.2021 г. на работодателя „ф.с.“ ООД.

ВЪЗСТАНОВЯВА на основание чл. 344, ал. 1, т. 2 от КТ ЦВ. ВЛ. Д., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ж.к. Света Троица, бл. 15, вх. В, ет. 1, ап. 2 на заеманата преди прекратяването на трудовото правоотношение длъжност "Стюард инструктор, Заместник-ръководител кабинен състав и административен асистент" при „ф.с.“ ООД, ЕИК *****.

ОСЪЖДА „ф.с.“ ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Искърско шосе“ № 7, бл. сграда 1, ет. 2 **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на ЦВ. ВЛ. Д., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ж.к. Света Троица, бл. 15, вх. В, ет. 1, ап. 2, на основание чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ вр. чл. 225, ал. 1 КТ, сумата от **6304,36 лева**, представляваща обезщетение за оставане без работа поради незаконното уволнение за периода 18.10.2021 г. – 29.03.2022 г., ведно със законната лихва върху горепосочената сума, считано от 04.11.2021 г. /датата на предявяване на исковата молба в съда/ до окончателното ѝ изплащане, **КАТО ОТХВЪРЛЯ** предявения иск с правно основание основание чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ вр. чл. 225, ал. 1 КТ за разликата над уважения размер от 6304,36 лева до пълния предявен размер от 6314,68 лева.

ОТХВЪРЛЯ предявения от ЦВ. ВЛ. Д., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ж.к. Света Троица, бл. 15, вх. В, ет. 1, ап. 2 против „ф.с.“ ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Искърско шосе“ № 7, бл. сграда 1, ет. 2 осъдителен иск с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД за сумата от **31,58 лева**, представляваща лихва за забава за периода 18.10.2021 г. – 04.11.2021 г., върху главницата, представляваща обезщетение за оставане без работа поради незаконното уволнение.

ОСЪЖДА „ф.с.“ ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Искърско шосе“ № 7, бл. сграда 1, ет. 2 **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на ЦВ. ВЛ. Д., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ж.к. Света Троица, бл. 15, вх. В, ет. 1, ап. 2, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата от **995,29 лева**, представляваща разноски за адвокатско възнаграждение в производството по гр.д. № 63150/2021 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав, съразмерно на уважената част от предявените искове.

ОСЪЖДА ЦВ. ВЛ. Д., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ж.к. Света Троица, бл. 15, вх. В, ет. 1, ап. 2 **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на „ф.с.“ ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Искърско шосе“ № 7, бл. сграда 1, ет. 2, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, сумата от **1,44 лева**, представляваща юрисконсултско възнаграждение в производството по гр.д. № 63150/2021 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав, съразмерно на отхвърлената част от исковете.

ОСЪЖДА „ф.с.“ ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Искърско шосе“ № 7, бл. сграда 1, ет. 2 **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на Софийски районен съд, на основание чл. 78, ал. 6 ГПК,

сумата от **660,37 лева**, представляваща държавна такса и разноси в производството по гр.д. № 63150/2021 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав, съобразно уважената част от предявените искове.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____